Sf. Ioan Maximovici

Cuvânt de Sfintele Paşti

Hristos a înviat! Unde ţi-e, moarte, boldul ? Unde ţi-e, iadule, biruinţa?

Veniţi, oameni, să-i cântăm şi să ne închinăm lui Hristos, să slăvim Învierea Lui din morţi!

Astăzi este mântuirea lumii: nimicitu-s-a şi s-a biruit vrăjmaşul cel temut şi neînfrânt până acum al neamului omenesc şi al întregii lumi - moartea. Omul a fost zidit nemuritor, dar păcatul l-a lovit cu moarte.

Mulți oameni trăiau la începutul lumii cu sutele de ani, dar şi lor le venea sfârşitul. Erau bărbaţi puternici, care-şi învingeau toţi duşmanii, care supuneau ţări şi popoare, dar nici unul dintre ei nu a reuşit să biruie moartea.

Alții, prin înțelepciunea lor, se ridicau deasupra tuturor, se îmbogățeau de cunoştinţe, descopereau tainele naturii, dar nimeni dintre ei nu a reuşit să omoare moartea. Chiar şi drepţii, cu întristare, se coborau cu sufletele în iad, simțind că totul în viață e deşertăciune şi chin sufletesc, care se prelungeşte până la moarte.

Dar astăzi moartea a fost biruită. Căci Hristos a înviat. S-a ridicat Hristos, primul dintre cei înviaţi. Nu pentru Sine a gustat moarte şi a înviat Hristos, Fiul Dumnezeului veşnic viu ci, ca să biruie moartea în El însuşi[1], iar nouă, oamenilor, să ne deschidă porţile vieţii veşnice, El a primit moartea şi îngroparea şi, înviind din morţi, a devenit biruitorul morţii.

Singur înviindu-Se pe Sine cu puterea Sa dumnezeiască, El le dăruieşte tuturor celor ce merg către El şi în urma Lui viaţa veşnică şi nemurirea. El îi hrăneşte pe credincioşii Săi cu Trupul şi Sângele Său cel înviat, turnând în ei şuvoiul vieţii. El ne conduce spre viaţa plină de bucurie, spre raiul cel nou, plin de dumnezeiasca Lui slavă.

Asemeni lui Hristos, Care doar pentru scurtă vreme a gustat moartea, mor şi astăzi oamenii, ca să învie din morţi şi să fie împreună cu El în împărăţia Lui.

Astăzi e ziua Învierii. Cu bucurie să o prăznuim, oameni buni!

Se veselesc şi cei trecuţi în lumea cealaltă, părinţii şi fraţii noştri, văzând lumina învierii şi pregustându-şi propria înviere, când se vor sătura şi mai mult de slavă dumnezeiască. Bucuraţi-vă, toţi cei bolnavi, cei întristaţi şi suferinzi. Va veni şi pentru voi vremea unei vieţi pline de bucurie. Prăznuiţi, veseliţi-vă toţi oamenii, bătrâni şi tineri, bogaţi şi săraci, puternici şi neputincioşi, cei ce munciți şi cei ce nu vă găsiţi de lucru, locuitori în oraşe, în sate şi în pustii, călători şi întemniţaţi! Toţi să ne bucurăm acum! Sărbătorim omorârea morţii, a iadului nimicire, începutul unei vieţi noi.

Hristos a înviat din morţi, cu moartea pre moarte călcând şi celor din mormânturi viaţă dăruindu-le. Hristos a înviat!

---

[1] Referire la firea omenească a Mântuitorului.